

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9539/2023
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 144/23 од 02.02.2023. године, у седници одржаној дана 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија противника предлагача.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 144/23 од 02.02.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 144/23 од 02.02.2023. године, у ставу првом изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача па је потврђено решење Основног суда у Ваљеву Р1 157/22 од 18.11.2022. године у ставу првом изреке - којим је одређена новчана накнада за експроприсано земљиште, и то: кп. бр. .. КО Лозница, површине 0.04.38 ха, кп. бр. .. КО Лозница, површине 0.09.70 ха, кп. бр. .. КО Лозница, површине 0.03.78 ха, кп. бр. .. КО Лозница, површине 0.14.50 ха, кп. бр. .. КО Лозница, површине 0.00.18 ха и кп. бр. .. КО Лозница, површине 0.00.26 ха, све уписане у Лист непокретности број .. КО Лозница, за које је предлагачу признато право на новчану накнаду решењем Градске управе Града Ваљева, Одељење за имовинске послове и општу управу број 465-134/2021-8 од 02.02.2021. године, а по цени од 600,00 дин/м², што за укупну површину ових парцела износи 1.968.000,00 динара; у ставу другом изреке, у делу у коме је противник предлагача обавезан да предлагачу на име новчане накнаде плати 1.968.000,00 динара са законском затезном каматом од 18.11.2022. године па до исплате и у ставу трећем изреке, којим је обавезан противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати 197.700,00 динара. У ставу другом изреке, преиначено је наведено решење у преосталом делу става другог изреке тако што је одбијен захтев предлагача којим је тражио да се противник

предлагача обавезе да предлагачу плати законску затезну камату на износ од 1.968.000,00 динара почев од 17.05.2022. године па до 17.11.2022. године. У ставу трећем изреке, констатовано је да се трошкови другостепеног поступка не досуђују.

Против другостепеног решења (става првог и трећег изреке) противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу 404. Закона о парничном поступку.

У одговору на ревизију предлагач је оспорио ревизијске наводе противника предлагача, а трошкове поводом састава одговора на ревизију је тражио и определио.

Одредбом члана 30. ст. 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник СРС“, бр. 25/82 и 48/88 и „Сл. гласник РС“ бр. 46/95 - др. закон...14/2022) прописано је да се у ванпарничном поступку сходно примењују одредбе Закона о парничном поступку, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23 – други закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени ревизијског суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује ревизијски суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији.

Нижестепени судови су, имајући у виду одредбе члана 41. став 2. и 42. ст.1 Закона о експропријацији, члана 82. и члана 83. Закона о планирању и изградњи и одредбе Уредбе о утврђивању просторног плана подручја посебне намене државног пута IB реда број 27 Лозница – Ваљево - Лазаревац, деоница Иверак-Лајковац, (веза са аутопутем Е-763, Београд - Јужни Јадран, деоница Београд - Пожега), која је ступила на снагу 15.01.2020. године закључили да предметно земљиште има карактер грађевинског земљишта. Применом одредбе чл. 41. ст. 2 Закона о експропријацији нижестепени судови одредили су накнаду за експроприсано грађевинско земљиште, с обзиром на то да од дана ступања на снагу планског документа, којим је промењена намена земљишта у грађевинско земљиште, власници тог земљишта стичу права и обавезе прописане Законом о планирању и изградњи и подзаконским актима донетим на основу закона, без обзира на чињеницу што орган надлежан за упис на непокретностима и правима на њима није спровео промену у јавној књизи о евиденцији непокретности и права, из чега произлази да се предлагачу има одредити накнада за грађевинско земљиште, јер је у моменту доношења првостепене одлуке и правно гледано, а и на терену, предметно земљиште постало грађевинско. Конкретне парцеле су експроприсане решењем од 02.02.2021. године, по ступању на снагу планског документа којим је предвиђено формирање грађевинских парцела, те земљиште у време доношења решења о експропријацији има карактер грађевинског

земљишта. Тржишна вредност експроприсаних парцела износи 600,00 динара по метру квадратном, што су нижестепени судови утврдили из налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке.

Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Погрешна примена материјалног права на коју ревидент указује није разлог за изјављивање посебне ревизије. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. У конкретном случају извршена је експропријација која настаје када се на земљишту граде путеви, инфраструктурни и други објекти у јавном интересу. Како је предметно земљиште приведено намени у складу са планским актима и по закону постало јавна својина, а конкретне парцеле су и експроприсане решењем од 02.02.2021. године, по ступању на снагу планског документа којим је предвиђено формирање грађевинских парцела, то земљиште у време доношења решења о експропријацији има карактер грађевинског земљишта. У оваквој чињеничноправној ситуацији, према становишту ревизијског суда, без утицаја су одлуке на које се ревидент позива у смислу уједначавања судске праксе, будући да су нижестепене одлуке донете у складу са праксом ревизијског суда.

На основу изложеног, одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Предлог је у предметном ванпарничном поступку поднет 02.09.2021. године. Предмет је одређивање накнаде за експроприсане непокретности и исплата те накнаде у укупном износу од 1.968.000,00 динара, што је противвредност 16.740,33 евра по средњем курсу НБС на дан подношења предлога.

Према одредби члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, дозвољеност ревизије у конкретном случају оцењује се према условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима.

Одредба чл. 403. ст. 3. Закона о парничном поступку прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је побијана вредност предмета спора испод законом прописаног ревизијског цензуса, ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни суд је ревизију одбацио применом чл. 413. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, као у ставу другом изреке.

На основу овлашћења из члана 165. став 1. Закона о парничном поступку (који се сходно примењује у конкретном случају на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку), одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова у вези са поднетим одговором на ревизију, као у ставу трећем изреке ове одлуке, јер се не ради о потребним трошковима у смислу члана 154. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић